

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם ז' טֵבֵת:

סדר לקוטי פתח"ן הי"ח:

וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, 'שֶׁמֶשׁ בְּשַׁבַּת צְדָקָה לְעֲנִיִּים', כִּי שַׁבַּת הִיא בְּחִינּוֹת אֱמוּנָה, כִּי שַׁבַּת הוּא מַעֲיֵד עַל יְחוּדוֹ וְעַל חֲדוּשׁ הָעוֹלָם כַּמּוּבָא בַּסְּפָרִים. וְעַל יְדֵי אֱמוּנָה, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת שַׁבַּת, מְאִירָה הַצְּדָקָה. וְזֶה: "שֶׁמֶשׁ בְּשַׁבַּת צְדָקָה", שֶׁמֶשׁ לְשׁוֹן אֹר, הֵינוּ שֶׁבְּשַׁבַּת שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת אֱמוּנָה, מְאִירָה הַצְּדָקָה כַּנִּלְוֵי: וְכֵן הַתּוֹרָה גַּם כֵּן חִסְרָה בְּלִי אֱמוּנָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (מִפְּנֵי כ"ד) בָּא דְדוּד וְהָעֵמִידֵן עַל אֶחָד-עֶשְׂרֵה, בָּא יִשְׁעִיה וְהָעֵמִידֵן עַל שֵׁשׁ, נִמְצָא שֶׁחִסֵּר גַּם כֵּן אֶחָד מִן הַמִּנִּין, מִכּוּן מִשֵּׁשׁ כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ אֲצֵל צְדָקָה שֵׁשׁ וְאַחַת-עֶשְׂרֵה, כִּי הַתּוֹרָה חִסְרָה בְּלִי אֱמוּנָה, וְזֶה שֶׁאָמְרוּ: 'עַד שֶׁבָּא חֲבִקוּק וְהָעֵמִידֵן עַל אֶחַת וְצָדִיק בְּאֱמוּנָתוֹ יִחִיה', כִּי עַל-יְדֵי הָאֱמוּנָה נִשְׁלַם הַתּוֹרָה:

וְזֶה כּוֹנֵן הַתְּנָא שֶׁהַתְּחִיל בַּמִּשְׁנָה 'יְצִיאֹת הַשַּׁבַּת שְׁתֵּים שָׁהֵן אַרְבַּע כִּי צַד הָעֲנִי' וְכוּ' 'פֶּשֶׁט הָעֲנִי אֶת יָדוֹ לְפָנָיו', שַׁבַּת חֲלֵלַת שַׁבַּת הַתְּחִיל תִּכְרַף בְּמִצּוֹת צְדָקָה, לְרַמּוֹז שֶׁבְּשַׁבַּת נִשְׁלַם וּמְאִירָה הַצְּדָקָה כַּנִּלְוֵי, 'שֶׁמֶשׁ בְּשַׁבַּת צְדָקָה לְעֲנִיִּים'. כִּי עַל-יְדֵי שַׁבַּת שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת אֱמוּנָה, נִשְׁלַם וּמְאִירָה הַצְּדָקָה, וְעַל יְדֵיהֶם נִתְמַלְאוּ הַבְּרָכוֹת שֶׁהָיוּ חִסְרִים. כִּי אֱמוּנָה הוּא מְקוֹר הַבְּרָכוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי כ"ח): "אִישׁ אֱמוּנּוֹת רַב בְּרָכוֹת". וְכֵן שַׁבַּת נֶאֱמַר בּוּ, 'כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה' (בְּהַזְמַר "לְכָה דוּדִי"):

וְזֶה שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים פ"ה): "צֶדֶק לְפָנָיו יִהְיֶה" וְכוּ', כִּי יֵשׁ דְּרָכִים רַחֲבִים שֶׁהֵם דְּרָךְ הַכְּבוֹשָׁה לְרַבִּים, וְכֵן יֵשׁ שְׁבִילִים, וְזֶה הַדְּרָךְ וְהַשְּׁבִיל נִמְשָׁךְ לְכָאן, וְזֶה לְכָאן. וְלְכָל דְּרָךְ וְשְׁבִיל יֵשׁ כְּנִגְדּוֹ

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקל"ב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

בגלגלים דרך ושביל. וכן בין דרך לדרך גדל כאן עשבים, כן יש גם כן נגד כל עשב ועשב כוכב שהוא כנגדו, שהעשב גדל מכחו, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (מדרש רבה בראשית פרשה י'): 'אין לך כל עשב ועשב שאין לו כוכב' וכו'. ולפעמים כשאדם יש לו עכוב וצער בדרך, הוא מחמת שכנגד המקום הזה יש שם עכוב בהכוכב, שאינו מאיר בשלמות. ועל כן התקנה לזה לתן צדקה קדם שיצא לדרך, כמה שכתוב: "צדק לפניו יהי וישם לדרך" וכו'. כי על ידי הצדקה יאיר הכוכב, כי על ידי צדקה מאירין הגלגלים כנ"ל. ועל כן על ידי הצדקה שנותן, יבטל עכובו שיש לו בהדרך, שנמשך מהעכוב שיש בהגלגלים והכוכבים כנ"ל: וזה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (הוריות י'): 'כוכב אחד יש שמתעה את הספינות, הינו כשהספינה מגיעה תחת אותו כוכב אזי הספינה תועה בדרך, מחמת שזה הכוכב אינו מאיר בשלמות:

שמש

הוא בחינות ברית (עיין זוהר שמות ג' ע"ב פנחס דרי"ז). ועל ידי פגם הברית אין לנו מאור השמש, כי אם מראה חמה. ועכו"ם נקראים צל, כמו שכתוב (ישעיה י"ח): "הוי ארץ צלצל כנפים, והם מכסים אור השמש". וזהו בחינות 'צלצל כנפים', מלשון "ולא יכנף עוד מוריד". וזהו בחינות 'מראה חמה עמקה מן הצל', כי אף שישאר אל עקר, על כל זה העכו"ם מכסין עליהם כאלו כל העולם שלהם, ומכסין העולם בדרך הטבע. כי באמת הקדוש ברוך הוא מנהיג העולם, והם מכסים הנהגת השם יתברך כאלו מתנהג, חס ושלום, על ידי הכוכבים ומזלות בעצמן. אך לעתיד לבוא יעביר אותם, ואז יקיים: "סר צלם", ואז יתגלה אור השמש. בבחינות: "וזרחת לכם יראי שמי שמש", הינו

שִׁיתְגַּלְה אֹזֶר הַשָּׁמַשׁ. וְזֵהוּ: "וּמַרְפֵּא בְכַנְפֶיהָ", הֵינּוּ בְּחִינַת: "וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיד". וְאִזּוּ יְקִים: "עַד אֲשֵׁית אוֹיְבֶיךָ הַדָּם לְרַגְלֶיךָ", הֵינּוּ שֶׁהֵם יְהִיוּ לְמַטָּה, לֹא כְמוֹ שֶׁהָיוּ מִקֶּדֶם מֵרָאֵה חֲמָה עֲמֻקָּה: בְּאַבְרָהָם נֶאֱמַר כָּחֵם הַיּוֹם, שֶׁהוּא בְּחִינַת שָׁמַשׁ, עַל-יְדֵי שְׁמַל וְנִתְגַּלְה הַבְּרִית: הַתְּפִלָּה נִקְרָאת בְּחִינַת רַגְלֵי (עֵינַי לִקְמוֹן סִי נ"ה וְלַעֲיִל

ס' ט')

כָּל זֶה הָעֵינַי שְׁמַעְנוּ תְּחִלָּה בְּלִי בְּאוֹר וְקֶשֶׁר, וּכְבָר מְבֹאָרִים הַדְּבָרִים הַיָּטִב בְּהַתּוֹרָה אֵיךְ לֹן בִּירָא הַנִּ"ל: גְּבֻרָא דְאוֹזִיף, וְרִיחֵיָא דְתַבִּירָא, לֹא זְכִינוּ לְשִׁמְעַ עֲלֵיהֶם תּוֹרָה. אֲבָל מִכָּל דְּבָרָיו שְׁמַעְתִּי, שְׁרָצוֹנוֹ לְגַלוֹת תּוֹרוֹת עַל כָּל הַמְּאֹמְרִים הַנֶּאֱמָרִים שָׁם. וְגַם גָּלָה דַעְתּוֹ, שְׁרָצוֹנוֹ הָיָה לְגַלוֹת תּוֹרָה גַּם עַל כָּל הַמַּעֲשֵׂה הַנֶּאֱמָר שָׁם בְּעֵינַי הַסְּבִי דְבִי אֶתוֹנָא בְּתַחֲלָה וּבִסּוּף, אֵיךְ הַתְּנַהֵג רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה עִמָּם, אֵיךְ בָּא אֲלֵיהֶם וְכוּ', וְאֵיךְ הַתְּנַהֵג עִמָּהֶם אַחֲרֵיכֶן. וְדַבֵּר עִמִּי קֶצֶת מֵעֵינַי הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה הַנֶּאֱמָר שָׁם בְּגִמְרָא בְּעֵינַי זֶה, וְהַבְּנֵתִי שֵׁשׁ לֹן חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה עַל כָּל זֶה. אֵיךְ בְּעוֹזוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים בָּא הַשָּׁמַשׁ בַּצְּהָרִים וְלֹא זְכִינוּ לְשִׁמְעַ כִּי אִם מַה שְׁנִדְפַס תְּחִלָּה לְאֵל חַי:

הַפַּעַם נֹדְדָה אֶת ה' בְּגִילָה בְּרַנָּה, אֲשֶׁר זְכִינוּ לְסִים סְבִי דְבִי אֶתוֹנָא, דְּבָרִים הַסְּתוּמִים וְחַתוּמִים בְּאַלְפֵי עֲזֻקָאִין אֵינן חֲכָמָה וְאֵינן תְּבוּנָה, וְגַם אִם יֹאמַר הַחֲכָם לְדַעַת לֹא יוּכַל לְמַצֵּא נִלְעָג לְשׁוֹן אֵינן בִּינָה, נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְלֹא שְׁזַפְתּוּ עֵינָא, מָה אֲדַבֵּר וְהוּא אָמַר וְעָשָׂה אֲזַנִּים לְתוֹרָה הַצְּבוּנָה, עֲתָה כִּפִּינוּ פְּרוֹשׁוֹת אֵל ה' בְּבִקְשָׁה וְתַפְלָה וְתַחֲנָה. ה' יִגְמַר בְּעַדֵינוּ לְהַדְּפִים יְתֵר הַמְּאֹמְרִים הַנּוֹרָאִים, אֲשֶׁר גָּלָה בָּהֶם דְּרָכֵי עֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדָרְכֵים נִפְלְאִים, עֲמוּדֵי שֵׁשׁ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

אִתְקַלַּל לְעַמֵּר מִזֶּה רְצוֹן לְ"לֹא" עֲלֵי מַקּוֹה שֶׁדָּרַג מִסְפָּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן רָכֵ"ל

"חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר" יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצָאת "נִצָּחְתִּי וְאַנְחָה" שֶׁע"י יִשְׁבֹּת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

מִיִּסְדִּים עַל אֲדָנִי פִּז עַל כָּל פְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְעַל כָּל דְּבָרֵי
הַתְנָאִים וְאַמֻּרָאִים, גְּלִילֵי זָהָב בְּתַרְשֵׁישׁ מְמֻלָּאִים, מַפְנֵינִים
יִקְרִים וּמִפְּזוֹ מְסֻלָּאִים, בְּזָכוֹתָם נִזְכָּה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשֹׁמֵר
וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ אֲשֶׁר קִבַּלְנוּ מִפִּי אֲדוֹן
כָּל הַנְּבִיאִים, וַיְקִיָּם בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ וְעָלוּ בְּחֵר צִיּוֹן
מִזְשִׁיעִים. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

סֵדֶר קְצוֹר לְקוֹטְי מַוְהַר"ן הַיְוֵמִי:

כּ וְאַפְלוֹ הַצְּדִיק הַגָּמוּר שֶׁהוּא צְדִיק וְלַמְדָּן כְּשֶׁנֹּפֵל לְפַעֲמִים
מִמְדֻרְגָתוֹ בַּיְדוּעַ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְעַמֵּד תָּמִיד עַל מְדֻרְגָה אַחַת. אִזִּי
אִם יִרְצֶה לְהַחֲזִיק אֶת עַצְמוֹ בְּמְדֻרְגַת לְמְדָן שְׁנַשְׂאָר לֹא הוּא לֹא
טוֹב רַק צָרִיד לְהַחֲזִיק עַצְמוֹ בִּירְאֵת שָׁמַיִם וּנְקָדוֹת טוֹבוֹת שְׁנַשְׂאָר
בוֹ עֲדִין:

כֹּא וּמַחֲמַת שְׁתֵּי בְּחִינּוֹת אֵלוֹ שְׁנַמְצָאִים בְּהַרְבֵּ וְהַצְּדִיק בְּחִינַת
לְמְדָן שֶׁהוּא בְּחִינַת מִלְּאָךְ שֶׁהוּא מְט"ט בְּחִינַת מְשֻׁנָּה. וּבְחִינַת
צְדִיק שְׁדוּמָה לְקוֹנֵנוּ לְהִיּוֹת חָסִיד בְּמַעֲשֵׁים טוֹבִים וְזֶה בְּחִינַת הַשֵּׁם
צְבָאוֹת. עַל־יְדֵי־זֶה נִמְצָא בּוֹ שְׁנֵי כַחוֹת שֵׁישׁ לְהַתוֹרָה סָם חַיִּים
וּלְהַפָּךְ. וְאַפְשָׁר לְהַמְתַּקֵּרֵב אֵלָיו לְמַצָּא בּוֹ דְבַר שִׁיקְצִין בְּנִטְיָעוֹת
אוֹ לְכַנֵּם וְלִיצָא בְּשָׁלוֹם. וְעַל כֵּן יֵשׁ אַרְבַּע בְּחִינּוֹת בְּמַתְקַרְבִּים
לְצְדִיקֵי אֱמֶת בְּחִינַת: 'אַרְבָּעָה שְׁנַכְנְסוּ לְפָרְדֵּס' (חַגִּיגָה י"ד). כִּי יֵשׁ
מִי שְׁמַקְבֵּל דְרָךְ יִשְׁרָה מִהַרְבֵּ וְנִעֲשֶׂה אִישׁ כָּשֶׁר עַד סוּפוֹ וְזֶה
בְּחִינַת צְדִיק בְּחִינַת ר' בִּי עִקְיָבָא שְׁנַכְנְסִים בְּשָׁלוֹם וַיָּצֵא בְּשָׁלוֹם.
וְיֵשׁ בְּחִינַת הַצִּיץ וְנִפְגֵּעַ בְּחִינַת בֵּן עֲזַאִי הֵינּוּ שֶׁנִּתְּלָהֵב לְבוֹ מֵאֵד
מִגָּדֵל הָאוֹר שֶׁהָאִיר בּוֹ הַצְּדִיק וְנִתְּלָהֵב יוֹתֵר מִהַמְדָּה וְעַל־יְדֵי־זֶה
יִוָּכַל לְצַאת מִדַּעְתּוֹ. וְיֵשׁ בְּחִינַת הַצִּיץ וְמֵת בְּחִינַת בֵּן זוֹמָא
שֶׁעַל־יְדֵי הַתְּלָהֵבוֹתוֹ יוֹתֵר מִדַּאִי יִוָּכַל לָמוֹת: וּשְׁנֵיהֶם הֵם בְּחִינַת

צדיק וגם עליהם נאמר: "צדיקים ילכו בם". אבל יש מי שבא בעקמימיות וטינא יש בלבו ויוכל למצא בהרב גם כן מה שהוא רוצה, דהינו דבר שייכפר בכל ויתרחק לגמרי ופורש מהצדיק ונעשה מתנגד ולץ בבחינת אחר שקצין בנטיעות וזה בחינת: "ופשעים יכשלו בם" רחמנא לצלן. וארבע בחינות אלו הם בחינת צדיק ורשע עובד אלקים ולא עבדו הנאמרים בפסוק: "ושבתם וראיתם בין צדיק" וגו' (מלאכי ג' יח) שנמצאים בכל בני אדם הרוצים לכנס לעבודת השם יתברך ולהתקרב להצדיק והרב שבדור. כי הצדיק צריך שיהיה לו שני כחות שיש להתורה סם חיים וחס ושלום להפך. באפן שיהיה אפשר להתקרב אליו לקבל פרצונו "וצדיקים ילכו בם" וגו' כנ"ל:

סדר היי מוהר"ן היומי:

קצו קדם לזה שהיה מדבר מענין יראת שמים ובכייה לבבות לפני השם יתברך כמו תינוק הבוכה לפני אביו שנתרחקנו כל כך מאבינו שבשמים, ענה ואמר כשאני עושה תשובה הוא טובה גדולה יותר מענייני תשובה שלכם, כי אני עושה תשובה בפשיטות שאני מתחרט מאד ומתבייש מאד ואני מקבל עלי שלא לעשות עוד בשום אפן. ואמר שעשה תשובה על-זה הדבור שיצא מפיו על העגלה כשנסע עמי מענין רבי נחמן-נתן כנזכר לעיל, ואמר שזה מעשה בעל-דבר כדי שיהיה קשה וכבד ביותר אחר-כך. ושאלתי אותו הלא אמר שעל-ידי שפגע בנו רבי מאיר אמר זאת. ענה ואמר אף-על-פי-כן לא היו צריכין לאמרו אז. ואמר כי היו צריכין להתתין לבלי לאמרו אז, ואם היה ממתין לא היה אומרו כלל:

קצו (יב) יום שני כ"ד איר באומיין היה מדבר עמי ואמר שבעתים

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֲתָקוּ לָנוּ מִזֶּה הַדָּבָר מִלְּפָנֵי מַלְאָכָיו שֶׁיִּשְׁמְרוּ אֶת הַדָּבָר מִלְּפָנֵי רַבְּנֵינוּ יְהִי תִיקוּן לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל וְלֹא יַעֲבֹר עָלֵינוּ מִלְּפָנֵי מַלְאָכָיו שֶׁיִּשְׁמְרוּ אֶת הַדָּבָר מִלְּפָנֵי רַבְּנֵינוּ יְהִי תִיקוּן הַמִּידוֹת

הָלָלוּ הוּא חָפִיץ מְאֹד לְסַלֵּק וּלְהַשְׁלִיךְ מֵאֵתוֹ הָעוֹלָם, הֵינּוּ שֶׁהוּא רוֹצֵה לְבַחֵר מְקוֹם לִישֵׁב לְבֵדוֹ בְּעֶצְמוֹ, וְלֹא יִהְיֶה עָלָיו עַל הָעוֹלָם. וְאָמַר כִּי הוּא חוֹשֵׁב שְׂאֵם לֹא הָיָה מִתְחִיל בְּתַחֲלָה בְּעֵינַי הַנְּהַגְתִּי הַמְּפָרָסִים אֲפֹשֶׁר הָיָה מִגִּיעַ לְמָה שֶׁהָיָה מִגִּיעַ. וְאָמַרְתִּי לוֹ הֲלֹא מִשָּׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הָיָה עוֹסֵק גַּם־כֵּן בְּזֶה בְּהַנְּהַגְתִּי הָעוֹלָם לְקָרֵב בְּנֵי אָדָם לַהֲשִׁיב הֲלֹא גַם מִשָּׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שָׁגָה בְּזֶה כִּי גַם מִשָּׁה נִעְנַשׁ עַל שֶׁקָּרַב אֶת הָעָרְב־רַב.

וְאָמַר כִּי הָעֵקֶר הָעֲבוּדָה שִׁישׁ בְּכָל דָּבָר מֵה שֶׁמִּנְיַחִין לְאָדָם עַל הַבְּחִירָה שְׁלוֹ, הֵינּוּ שֶׁנִּשְׁאַר הַדָּבָר עַל דַּעְתּוֹ. וְאִין בְּזֶה מִצְוָה הֵינּוּ שֶׁאִין מִצְוִיִן אוֹתוֹ עַל אוֹתוֹ הַדָּבָר שׁוֹם מִצְוָה, וְאִין אוֹמְרִים לוֹ כָּלֵל לַעֲשׂוֹת כֵּן. רַק שֶׁנִּשְׁאַר הַדָּבָר עַל דַּעְתּוֹ שִׁיעֲשֶׂה כְּפִי מֵה שֶׁיִּבְחָר לוֹ. וְזֶה בְּחִינַת הוֹסִיף יוֹם אֶחָד מִדַּעְתּוֹ הַנֶּאֱמָר בְּמִשָּׁה, שֶׁזֹּאת הַבְּחִינָה הִיא נִמְצְאָת בְּכָל עֲבוּדָה וְעֲבוּדָה. כִּי בְּכָל עֲבוּדָה מִעֲבוּדַת הַשֵּׁם יֵשׁ דָּבָר שֶׁמִּנְיַחִין וּמִשְׁאִירִין לְאָדָם בְּלִי מִצְוָה וְאִזְהָרָה, וְאִין מִצְוִיִן עָלָיו שִׁיעֲשֶׂה כֵּן רַק הַדָּבָר תְּלוּי בְּדַעְתּוֹ וּבְחִירָתוֹ כְּמוֹ מִשָּׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שֶׁהוֹסִיף יוֹם אֶחָד מִדַּעְתּוֹ בְּלִי מִצְוָה (וְעֵינַי בְּלִקוּטֵי א' סִימָן ק"צ מִזְה). וּבְזֹאת הַבְּחִינָה הִיא עֵקֶר הָעֲבוּדָה וְהַבְּחִירָה כִּי נִשְׁאַר מִסְפֵּק תָּמִיד אִיךָ הוּא רָצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מֵאַחַר שֶׁלֹּא צָוָה עָלָיו אִיךָ לַעֲשׂוֹת.

וְאָמַר כִּי כְּנֶגֶד רָצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵינּוּ נִמְצָא אֲצִלוֹ שׁוֹם כְּבִדּוֹת וַיִּגִּיעַה בְּשׁוֹם עֲבוּדָה וּבְשׁוֹם עֵינַי שֶׁבְּעוֹלָם. וְאֲפִלוֹ כָּל הַיִּסּוּרִין שֶׁבְּעוֹלָם רַחֲמָנָא לְצִלָּן כְּפִי מֵה שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מִיִּסּוּרִין שֶׁהוּא אֵינּוּ רוֹצֵה לְהוֹצִיאָם בְּדַבּוּר רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן כָּל הַיִּסּוּרִין וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם הָיָה מְקַבֵּל בְּנֶקֶל אִם הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁזֶה רָצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ בְּיָדָיו. כִּי מֵאַחַר שֶׁהוּא רָצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ הוּא

מְרָצָה עַל הַכֹּל, וְאִין שׁוּם דְּבָר וְלֹא שׁוּם יִסּוּרִין כְּבִד עָלָיו כְּלָל כְּלָל לֹא. אָבֵל עֵקֶר הַיְגִיעָה וְהַיִּסּוּרִין שְׁלוֹ הִיא בְּבַחֲינָה הַנִּ"ל בְּבַחֲינַת הוֹסִיף מִשָּׁה יוֹם אֶחָד מִדַּעְתּוֹ, הֵינּוּ הַדְּבָר שֶׁנִּשְׁאַר עַל דַּעְתּוֹ לְבַחֵר לוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרָצוֹנוֹ וְאִין בּוֹ שׁוּם מְצוּה כַּנִּ"ל, בְּזֶה הִיא עֵקֶר הַיְגִיעָה וְהַכְּבִדוֹת כִּי אֵינּוּ יוֹדֵעַ אֵיךְ לַעֲשׂוֹת. וְלִפְעָמִים רוֹאֵה שְׂיֵשׁ לוֹ כַּמָּה יִסּוּרִים וְאַחֲר־כֵּן אֵינּוּ יוֹדֵעַ אִם זֶהוּ רָצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ.

גַּם זֶה שֶׁשֶּׁבֵר אֶת הַלּוּחֹת הִיא גַּם־כֵּן בְּבַחֲינָה הַנִּ"ל כִּי זֶה עָשָׂה גַּם־כֵּן מִדַּעְתּוֹ וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה, וְעוֹד דְּבָר בְּעֲנִינִים הַנִּ"ל:

וְהַמּוֹבֵן מִדְּבָרָיו הָיָה שְׂיֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים גְּדוֹלִים, וְרוֹדְפִין אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד (הֵינּוּ בְּרוּחָנִיּוֹת) וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ לָשׁוֹת עֲצוֹת בְּנַפְשׁוֹ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג אִם לְהַשְׁלִיךְ הַנְּהַגַּת הָעוֹלָם לְגַמְרֵי מֵאַחַר שְׂרוּאָה שְׂאִין בּוֹ תוֹעֵלַת כָּל כֶּךָ כִּמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה, וְאָמַר הֲלֹא כְּבָר דִּבְרַנּוּ מְזִה שְׂמָה שְׂצָרִיכִין לְבַלּוֹת זְמַן וַיְגִיעָה לַעְזוֹר לְצַדִּיק גּוֹפְנֵי בַעֲבוּדַת הַשֵּׁם, הֵינּוּ שֶׁהוּא עֲדִין מְלַבֵּשׁ בְּתוֹךְ הַגּוֹף בְּזֶה הָעוֹלָם כְּשֶׁרוֹצִין לַעְזוֹר לוֹ לְהַעֲלוֹתוֹ וְלְהַרְיֵמוֹ לְמַדְרָגָתוֹ הוּא קָשָׁה יוֹתֵר מִלַּעְזוֹר וְלְהַעֲלוֹת אֶלֶף אֲלָפִים רְשָׁעִים בְּרוּחָנִיּוֹת, דִּהְיֵנוּ לְתַקֵּן נְשֻׁמָּתָם. כִּי בַעַל בְּחִירָה קָשָׁה מְאֹד לַפְעֵל אֲצִלוֹ לְנַתְקוֹ מִבְּחִירָתוֹ לְהַנְטוֹתוֹ לְדֶרֶךְ הָאֵמֶת, כִּי אֲפִלוֹ הַגְּדוֹל שֶׁבְּרְשָׁעִים מֵאַחַר שֶׁהוּא כְּבָר נִסְתַּלַּק לַעוֹלָמוֹ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ מַה שְׂרוֹצִים, וְכֹל מַה שְׂיֵצְוֶה עָלָיו יַעֲשֶׂה אֲפִלוֹ אִם הוּא רְשָׁע גְּדוֹל מְאֹד. וְלִהְפֹךְ אֲפִלוֹ הַצַּדִּיק הַגְּדוֹל שֶׁהוּא עֲדִין בְּתוֹךְ הַגּוֹף וַיֵּשׁ לוֹ בְּחִירָה, קָשָׁה מְאֹד לַפְעֵל עִמּוֹ לְהַנְטוֹתוֹ אֶל הָאֵמֶת מֵאִיזָה דֶּרֶךְ וְעֲנִין שְׂצָרִיכִין לְהַשִּׁיבוֹ מְזִה.

(וְהַכָּל כְּפִי מַה שֶׁנִּשְׁמַע מִדְּבָרָיו הוּא שֶׁהוּא עוֹסֵק לְתַקֵּן נְשֻׁמוֹת שֶׁנִּפְלוּ מִיָּמִים קְדָמוֹנִים לְאֲלָפִים וְלָרַבּוֹת וְכַמְבָּאָר בְּמָקוֹם אַחֵר מְזִה, וְזֶה עֵקֶר עֲבוּדָתוֹ. עַל־כֵּן עוֹלָה בְּדַעְתּוֹ לְהַשְׁלִיךְ לְגַמְרֵי הַנְּהַגַּת הָעוֹלָם אָבֵל אַף־עַל־פִּי־כֵן הוּא מְסַפֵּק כִּי

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אִתְּקַלַּח – לְעֹמֵר מְנוּחָרִינִי תִּזְעַרְלִי – לְעֹדֵךְ לְעֹנֵי מַקּוּוֹה שִׁדְּךָ לְעֹדֵךְ מִסְפְּרֵי רַבְּנוֹ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַלּ –

– חֻק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר – יֵצֵא לְאוּר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנְצַח" שֶׁעִי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת –

בְּיָדַי אִם יַעֲזֹר לְמִי שֶׁהוּא בְּעַל בְּחִירָה לְהַשִּׁיבוֹ לַהֲשִׁים הוּא בְּיָדַי דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד
אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעַר).

סֵדֶר הָאֲלֹהִים-בֵּית הַיְיָמִי:

יא. הַזֵּכִי הָרְאוֹת יְכוּלִין לְרְאוֹת עַל הַחֲלָפִים שֶׁל הַשׁוֹחֲטִים אֶת
הַכְּלִי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. יב. זְכִי הָרְאוֹת יְכוּלִין לְהַכִּיר אֶת הָאָדָם מִי
רְבוֹ, שֶׁלְּמֶדוֹ תוֹרָה. וְדוֹקָא כְּשֶׁמַּכִּירִין אֶת תְּאֵר פְּנֵי הָרַב, כִּי
עַל-יְדֵי הַהֲלָכוֹת שֶׁלְּמַד מִרְבוֹ, נַעֲשֶׂה פְּנֵי הַתְּלָמִיד כְּתְאֵר פְּנֵי
הָרַב, כִּי הַהֲלָכָה הִיא חֲכָמָתוֹ, הַמְאִיר תְּאֵר פְּנֵיו – "חֲכָמַת אָדָם
תְּאִיר פְּנֵיו". וְכִשְׁקִיבֵל הַהֲלָכָה, מְקַבֵּל חֵלֶק מִתְּאֵר פְּנֵיו, וְלִפִּי רַבּוֹי
הַהֲלָכוֹת כֵּן נִתְרַבֶּה חֵלְקֵי תְּאֵר פְּנֵיו. יג. כָּאֵב עֵינַיִם מִזִּיק לְעֵתִים.
יד. הַגְּנִבָה מִזִּיק לְעֵינַיִם.

רְפוּאָה

חֵלֶק שְׁנֵי א. דַּע, שֶׁיֵּשׁ לְכָל עֹשֶׂב וְעֹשֶׂב כַּח מִיָּחַד לְרַפְּאוֹת אֵיזוֹהוּ
חוֹלֵאת מִיָּחַדָּת, וְכָל זֶה אֵינּוּ לְמִי שֶׁלֹּא שָׁמַר אֲמוּנָתוֹ וּבְרִיתוֹ, וְלֹא
שָׁמַר אֶת עֲצָמוֹ מִלְּעֵבֹר עַל "אֵל תְּהִי בּוֹ לְכָל אָדָם". אֲבָל מִי שֶׁיֵּשׁ
לוֹ אֲמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת, וְהוּא גַם-כֵּן שׁוֹמֵר הַבְּרִית וּמְקַיֵּם "אֵל תְּהִי
בּוֹ לְכָל אָדָם", אֵין רְפוּאָתוֹ תוֹלָה בְּחֵלְקֵי עֹשֶׂבִים הַמִּיָּחַדִּים
לְחוֹלֵאתוֹ, אֲלֵא נִתְרַפֵּא בְּכָל מְאֹכֵל וְכָל מִשְׁקָה בְּבַחֲיִנַת "וּבִרְךָ אֶת
לְחֶמֶךָ" וְכוּ', וְאֵין צָרִיךְ לְהַמְתִּין עַד שִׁיתְרַמּוּ לוֹ עֹשֶׂבִים הַמִּיָּחַדִּים
לְרַפְּאוֹתוֹ. ב. עַל-יְדֵי עֵיוֹן עֵמֶק בְּסוּדוֹת הַתוֹרָה יְכוּל לְפַקֵּד עֲקָרוֹת
וְלְרַפְּאוֹת חוֹלֵאת חֻזֶק. ג. לְצַרְעַת מִזִּיק דְּבָרִים מְלוּחִים וְרְפוּאָתוֹ
מִיָּם חַיִּים. וְסִימָן לְדַבָּר: "יִגְרַע נְטִפֵי-מַיִם", הֵינּוּ צַרְעַת הַבָּא
מִהַתְגַּבְּרוֹת הַדָּם עַל הַמַּיִם, שָׁבוּ "יִזְקוּ מְטָר לְאֵדוֹ", (יִזְקוּ – לְשׁוֹן

ה'זק). 7. הסתכלות על אתרוג הוא רפואה לכאב עינים.

שְׂמֵחָה א. כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה, זֶה סִימָן שֶׁלְבוֹ שָׁלֵם לְאֵלֶקְיוֹ. **ב.** מִחֲמַת שִׂמְחָה נִפְתָּח הַלֵּב. **ג.** בְּרַבּוֹת הַשִּׂמְחָה נִתְחַזַּק כַּח הַשִּׁכְלִי, וְהַמְּאָכֵל וְהַמְּשִׁתָּה יֵם סָבָה גְּדוּלָה לְשִׂמְחַת הַלֵּב וּלְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְדַאֲגוֹת. **ד.** עַל־יְדֵי צְדָקָה בְּלֵב שָׁלֵם בָּא לְיַדִּי שִׂמְחָה. **ה.** הַשִּׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה הִיא מְעוֹז לְאָדָם. **ו.** כְּשֶׁאַתָּה רוֹאֶה, שֶׁהָרָשָׁע בְּפִתְעַ פְּתָאוֹם הוּא שׁוֹחֵק, בְּיָדוּעַ שֶׁנִּפְּלַל לוֹ אֵיזָה עֲצָה עַל עֵבֶרָה. **ז.** עַל־יְדֵי עֲצוֹת טוֹבוֹת שֶׁתִּתֵּן, תִּזְכֶּה לְשִׂמְחָה. **ח.** עַל־יְדֵי הַרְקוּדִין וְהַתְּנוּעוֹת שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה בַּגּוּף, נִתְעוֹרָר לְךָ שִׂמְחָה.

סדר שיחות הר"ן היומיות:

צו ראו לְאָדָם לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא וְהִינּוּ לְהִיּוֹת מְפָרָשׁ מִתְּאוֹת, כְּמוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא שֶׁאֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׂתִיָּה וְשׁוֹם תְּאוֹה מִתְּאוֹת הַבְּהֵמִיּוֹת הַכֹּלּוֹת וְנִפְסָדוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה וְכֵמוֹ שֶׁאֵנוּ רוֹאִין הַחוֹלָה מִחֲמַת שֶׁהוּא סָמוּךְ קִצָּת לְעוֹלָם הַבָּא עַל־כֵּן הוּא מוֹאֵם בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה וּמְשָׁנָל וְאֵין לוֹ שׁוֹם תְּאוֹה, אֲדִרְבָּא כָּל הַתְּאוֹת קָצִים וּמְאוּסִים עָלָיו מִחֲמַת שֶׁהוּא סָמוּךְ לְעוֹלָם הַבָּא שֶׁאֵין בּוֹ אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה וְכוּ' כֵּן יֵשׁ לְאָדָם לְהִרְגִיל עֲצָמוֹ בְּעוֹדוֹ בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ וּבְבְרִיאוֹתוֹ שֶׁיְהִיָּה יָכוֹל לְהַתְּנֶהג בְּלֹא תְּאוֹת כְּמוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא וּבְיָדָי אִם הָיָה נִזְכָּר בְּטוֹב וְזָכְרוֹן מִתְּעַנּוּגֵי הָעוֹלָם הַבָּא, בְּיָדָי לֹא הָיָה יָכוֹל לְסַבֵּל כָּל חַיּוֹת וְתְּעַנּוּגֵי הָעוֹלָם הַזֶּה עַד שֶׁבְּשִׁבִיל זֶה מֵעַלָּה גְּדוּלָה הַשִּׁכְחָה אֶף שֶׁהִיא מְדָה לֹא טוֹבָה, עִם כָּל זֶה הִיא מֵעַלָּה שֶׁעַל יָדָה אֶפְשָׁר לְאָדָם לְחַיּוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי אִם הָיָה נִזְכָּר מִתְּעַנּוּגֵי הָעוֹלָם הַבָּא, כִּי יֵשׁ מִלְּאָדָּ גְּדוּל מְאֹד שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֶלְף רָאשִׁים וְכָל רֹאשׁ יֵשׁ לוֹ אֶלְף

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקמ זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר ח'תקמ
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר ח'תקמ זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר ח'תקמ
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר ח'תקמ זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר ח'תקמ

לְשׁוֹנוֹת וְכָל לְשׁוֹן יֵשׁ לוֹ אֶלֶף קוֹלוֹת וְכָל קוֹל יֵשׁ לוֹ אֶלֶף נְגוּנִים
וְכִשְׁהַמְּלֶאֶךְ הַזֶּה עוֹמֵד לְשׁוֹרֵר בְּיָדָיו יָפֵה וְנָעִים מְאֹד אֲשֶׁר אֵין
לְהַעֲרִיף וּלְשַׁעַר כָּלֵל וְעֵתָהּ יִזְכֹּר הָאָדָם עֲצָמוֹ פְּחִיתוֹת וְשִׁפְלוֹת
עָרְכוֹ נֶגֶד זֶה, וְאֵיךְ יוֹכֵל לְסַבֵּל חַיָּיו, בְּיָדָיו יִמָּאֵם עֲצָמוֹ בְּחַיָּיו עַד
שִׁיגֹעַ בְּלֹא עֵתוֹ וְכֵן אִם הָיָה זֹכֵר פְּחִיתוֹתוֹ בְּפֶרֶט כְּמוֹ כַּמָּה
אֲנָשִׁים שֶׁהֵם מְלַכְלָכִים וּמְתַעֲבִים מְאֹד בְּעוֹזְנוֹת, בְּיָדָיו אִם לֹא
הָיָה שְׂכָחָה כָּלֵל לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לוֹ לְהָרִים עֲצָמוֹ כָּלֵל לְעִבּוֹדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּמַחֲמַת כָּל זֶה הַשְׂכָּחָה הוּא מַעֲלָה מֵצַד זֶה אֲבָל
הָאָדָם רָאוּי לְזִכֹּר עֲצָמוֹ לְבַל יֵאָבֵד עוֹלָמוֹ חַס וְשָׁלוֹם וַחֲכָמֵינוּ,
זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה, אָמְרוּ: 'שְׁעֵתִיד הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִנְחִיל לְכָל
צַדִּיק וְצַדִּיק שִׁי עוֹלָמוֹת' וְכוּ' וַיִּשְׁעַר בְּדַעְתּוֹ גְּדֻלַּת עוֹלָם אֶחָד
וְכַמָּה וְכַמָּה בָּתִּים יֵשׁ בּוֹ, וְכַמָּה וְכַמָּה חֲצֵרוֹת וּמְבוֹאוֹת, וְכַמָּה
וְכַמָּה עֵירוֹת וּמְדִינוֹת וְגִדְל שְׁטִח שֶׁל כָּל עוֹלָם, וְכַמָּה וְכַמָּה
כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת עַד אֵין מְסֻפָּר וְגִלְגָּלִים נְפִלְאִים וְנוֹרָאִים שִׁישׁ בְּכָל
עוֹלָם וְעוֹלָם כִּי כָּל אֱלוֹי יֵשׁ בְּעוֹלָם אֶחָד מִהָעוֹלָמוֹת וּמַעֲתָה שִׁי
עוֹלָמוֹת שִׁישׁ לְכָל צַדִּיק, מַה יִּקְרָה גְּדֻלַּתוֹ וְשַׁעֲשׁוּעֵיו וְתַעֲנוּגָיו עַד
אֵין לְהַעֲרִיף וּלְשַׁעַר וְהִנֵּה הַשִּׁי עוֹלָמוֹת שִׁישׁ לְהַצַּדִּיק הוּא בּוֹנֵה
אוֹתָם מִמַּחֲלֶקֶת כִּי כָּל דְּבָרֵי הַמַּחֲלֶקֶת שְׂכָל אֶחָד מִדְּבַר הֵם
בְּחִינַת אֲבָנִים כִּי הָאוֹתִיּוֹת נִקְרָאִים אֲבָנִים כְּמוֹבָא בְּסֻפָּר יְצִירָה
(דִּיב) "שְׁתֵּי אֲבָנִים בּוֹנוֹת" וְכוּ', וְהֵם בְּחִינַת חֲלוּקֵי אֲבָנִים, כִּי
הָאֲבָנִים הַבָּאִים עַל-יְדֵי דְבָרֵיהֶם שֶׁל הַמַּחֲלֶקֶת הֵם מְחֻלָּקִים וְאֵין
לָהֶם חֲבוּר וְהַצַּדִּיק נוֹטֵל אֱלוֹ הָאֲבָנִים וּמְחַבֵּר אוֹתָם וּבּוֹנֵה מֵהֶם
בָּתִּים כִּי הוּא עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם וּמְחַבְּרֵם וּמְסַדְּרֵם יַחַד זֶה עַל
זֶה עַד שֶׁבּוֹנֵה מֵהֶם בֵּית וְזֶה בְּחִינַת שְׁלוֹם בֵּית, שְׁעוֹשֶׂה מַחֲלוּקֵי
הָאֲבָנִים הַנִּל בְּחִינַת שְׁלוֹם בֵּית וּמַחֲבָתִים נַעֲשֶׂה עִיר עַד

שְׁנַעֲשֶׂה מֵהֶם עוֹלָם מְלֵא, וְכֵן שִׁי עוֹלָמוֹת וְזֶה בְּחִינַת "לְהַנְחִיל
 אֹהֲבֵי יִשׁ" (מְשָׁלֵי חֵכָא) (אֹהֲבֵי דִיקָא בְּחִינַת אֲהָבָה וְשָׁלוֹם, כִּי עַל-יְדֵי הַשָּׁלוֹם
 וְאֲהָבָה שְׁעוֹשֶׂה בֵּין הַחֲלוּקֵי אֲבָנִים נַעֲשׂוּ הַשִּׁי עוֹלָמוֹת כַּנ"ל) וְזֶה מֵה
 שְׁאֵמְרָה אֲבִיגַיִל לְדָוִד, בְּעֵת שֶׁחָלַק עָלָיו נָבָל וְדָבַר עָלָיו סָרָה
 כַּנֶּאֱמָר שָׁם אֲמָרָה לוֹ (שְׁמוּאֵל-ב זי"א): "וְעַתָּה יִדְעָתִי כִּי בַּיִת יַעֲשֶׂה
 לָךְ ה'", הֵינּוּ עַל-יְדֵי זֶה הַמַּחְלָקֶת "יַעֲשֶׂה לָךְ ה'" בַּיִת מֵהָאֲבָנִים
 הַנ"ל כַּנֶּזְכָּר לְעֵיל:

סֵדֶר שְׁלֵחַן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ב) לא יקדים חכם ישראל לכהן עם הארץ לברך לפניו דרך חק
 ומשפט כהונה אבל לתת לו החכם רשות שיברך אין בכך כלום
 אבל כהן ת"ח מצוה להקדימו שנאמר וקדשתו לפתוח ראשון
 ולברך ראשון (ועיי' לעיל סימן קס"ז סי"ד): (ג) מי שנותנים לו לברך ואינו
 מברך מקצר ימיו: (ד) צריך לחזור שיתנו לו כוס של ברכה לברך:
סימן רב (א) על כל פירות האילן מברך בתחלה בורא פרי
 העץ חוץ מהיין שמברך עליו בורא פרי הגפן בין חי
 בין מבושל בין שהוא עשוי קונדיטון דהיינו שנותנין בו דבש
 ופלפלין: הגה ואם נתערב יין בשכר אזלינן אחר הרוב אם הרוב יין מברך
 בפ"ה ג' ואם הרוב שכר מברך שהכל (ב"י בשם התשב"ץ): (ב) הבוסר כל זמן
 שלא הגיע לכפול הלבן מברך עליו בורא פרי האדמה ומשהוא
 כפול הלבן ואילך מברך עליו בורא פרי העץ ומתוך שלא נודע
 לנו שיעור פול הלבן לעולם מברך בורא פרי האדמה עד שיהיה
 גדול ביותר ושאר כל האילן משיוציאו פרי מברכין עליו בורא
 פרי העץ ובלבד שלא יהא מר או עפוז ביותר עד שאינו ראוי
 לאכילה אפילו ע"י הדחק דאז אין מברכין עליו כלל: הגה ויש
 אומרים דעל הרובין אינו מברך בורא פרי העץ עד שיראה בהן כמין

שרשראות של חרובין וכן בזיתים עד שיגדל הנץ סביבם וקודם לכן מברך בורא פרי האדמה וכן עיקר (טור): (ג) גרעיני הפירות אם הם מתוקים מברך עליהם בורא פרי העץ ואם הם מרים אינו מברך עליהם כלל ואם מתקן על ידי האור מברך עליהם שהכל: (ד) שמן זית אם שתאו כמות שהוא אינו מברך עליו כלל משום דאזוקי מזיק ליה ואם אכלו עם פת אינו מברך עליה דפת עיקר ומברך על העיקר ופותר את הטפילה ואם שתאו מעורב עם מי סלק"א (הנקרא אניגרון) שאז אינו מזיק אדרבא הוא מועיל לגרון אם הוא חושש בגרונו הוה ליה שמן עיקר ומברך עליו בפה"ע ואם אינו מתכוין לרפואה אלא לאכילה הוה ליה אניגרון עיקר ואינו מברך אלא על האניגרון (שהכל): (ה) שקדים המרים כשהם קטנים מברך בורא פרי העץ גדולים ולא כלום דאזוקי מזקי וטעמא דמלתא דכשהם קטנים עיקר אכילתם היא הקליפה ואינה מרה וכשהם גדולים עיקר אכילתם מה שבפנים והוא מר ואם מתקן על ידי האור או דבר אחר מברך בורא פרי העץ: (ו) צלף (פי' צלף מין אילן שעלין שלו ראויים לאכילה ויש בעליו כמין תמרים. אביונות הוא הפרי מהצלף וקפריסין הן קליפה שסביב הפרי כקליפות האגוזים) על העלין ועל התמרות ועל הקפריסין בורא פרי האדמה ועל האביונות שהם עיקר הפרי בורא פרי העץ: (ז) תמרים שמיעכן ביד ועשה מהם עיסה והוציא מהם גרעיניהם אפילו הכי לא נשתנית ברכתן ומברך עליהם בורא פרי העץ ולבסוף ברכה אחת מעין שלש: הגה ולפי זה הוא הדין בלטווערן הנקרא פאוידל"א מברכין עליהם בורא פרי העץ ויש אומרים לברך עליהם שהכל (ת"ה סימן כ"ט וב"י בשם הטור) וטוב לחוש לכתחלה לברך שהכל אבל אם בירך בפה"ע יצא כי כן נראה עיקר: (ח) דבש הזב מהתמרים מברך עליו שהכל וכן על משקין היוצאין

מכל מיני פירות חוץ מזיתים וענבים מברך שהכל: (ט) סופי ענבים שאין מתבשלין לעולם וכן על הנובלות שהם תמרים שבשלם ושרפם החום ויבשו מברך שהכל: (י) פירות ששראן או בשלן במים אע"פ שנכנס טעם הפרי במים אינו מברך על אותם המים אלא שהכל והרא"ש כתב דאפשר שאם נכנס טעם הפרי במים מברך בורא פרי העץ:

סֵדֶר לְקוּטֵי תְּפִלּוֹת הַיּוֹמִי:

תקלד: אָנָּה ה' חוֹזֵן לְאָדָם דַּעַת, חוֹם וְחַנּוּן וְזַכָּנוּ לְגֵרָשׁ וּלְשִׁבְר וּלְעֶקוֹר וּלְבִטָּל כָּל הָרוּחַ שְׁטוּת וְהַשְׁגָּעוֹן מֵאֲתָנוּ וְזַכָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְרוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וַיְרֵאת ה' בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָּה לְתַקוּן הַבְּרִית בְּאַמֶּת כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב, חֵישׁ קַל מִהֲרָה וְאַזְכָּה שִׁיחִיָּה נְשָׁלֵם דַּעַתִּי בְּאַמֶּת בְּשִׁלְמוֹת גָּדוֹל בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה אָנָּה ה' חוֹם וְחַמֵּל עָלַי, וּמֵלֵא מְשָׁלוֹתַי בְּרַחֲמִים וְעֲזָרְנִי וְזַכָּנִי לְהַגִּיעַ מִהֲרָה לְכָל מָה שֶׁבִקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ:

תקלה: וְעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ שְׂאֵזְכָּה לְשִׁמְעַ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּים, מִפִּי צַדִּיקִים אֲמִתִּים הַגְּדוּלִים בְּמַעֲלָה, שֵׁישׁ לָהֶם כַּח לְהַמְשִׁיךְ נְשָׁמוֹת חַדְשוֹת לְכָל הַשּׁוֹמְעִים דְּבָרֵי תוֹרָתָם הַקְּדוּשָׁה וְאַזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַמְשִׁיךְ עָלַי וּלְקַבֵּל נְשָׁמָה חַדְשָׁה קְדוּשָׁה בְּכָל עֵת, עַל יְדֵי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׂאֵזְכָּה לְשִׁמְעַ מִפִּיהֶם, וּלְלַמֵּד בְּסִפְרֵים קְדוּשִׁים שֶׁל צַדִּיקִים אֲמִתִּים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים וְתַעֲזָרְנִי שִׁיחִיָּה נַעֲשֶׂה אֲצִלִּי מִחֲדוּשֵׁי תוֹרָתָם סֵם חַיִּים וְאַזְכָּה לְצִיר אֶת הָאֹר הַפְּשוּט הַבָּא מִלְּמַעְלָה, בְּבַחֲיַנֵּת בְּרָכָה וְטוֹבָה, אַף עַל פִּי שְׂאִינִי כְּדֹאֵי לְזַה כִּי אֶתָּה יְדַעְתָּ אֶת עֵצֶם הַפְּגָמִים וְהַקְּלוּלִים שֶׁפָּגַמְתִּי וְקִלְקַלְתִּי אֶת כָּלִי הַמַּחֲזִין שְׁלִי מְאֹד עַל־יְדֵי פְגַם הַבְּרִית שֶׁהוּא פְגַם הַדַּעַת וּמֵאִין יָבֵא עֲזָרִי לְצִיר אֶת הָאֹר לְבְרָכָה אַף־עַל־פִּי־כֵן עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אָנִי בּוֹטָח,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' תקמ"ד מנוהרנ"ת זצ"ל "צדק צדני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"»
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְעַל חֲסָדֶיךָ אֲנִי נִשְׁעָן, וְלִישׁוּעָתְךָ אֲנִי מִצְפָּה, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אֲנִי מְקַוֶּה, שְׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי כְּחֲסָדֶיךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים, וְתַמְלֵא עָלַי רַחֲמִים, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִסִּים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת, וְתַצִּיר בְּעַצְמְךָ הָאוֹר הַבָּא מִלְמַעְלָה בְּבַחֲיַנֵּת בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וְחַיִּים וְטוֹב וְיִמְשֵׁךְ עָלֵינוּ הָאוֹר הַקָּדוֹשׁ מִלְמַעְלָה לְבְרָכָה וְלֹא לְקַלְלָה כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "הִנֵּה בָרֶךְ לְקַחְתִּי וּבִרְךָ וְלֹא אֲשִׁיבֶנָּה" וַיְקִים מִקְרָא שְׁכַת־טוֹב: "וְלֹא אָבָה ה' אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵעַ אֶל בְּלָעַם וַיַּהֲפֹךְ ה' אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַקְּלָלָה לְבְרָכָה כִּי אֶהְבֶּךָ ה' אֱלֹהֶיךָ" כִּי אֵין לִי שׁוֹם תְּקוּהָ וּמְנוֹם וּמִבְטָח וּמִשְׁעָן, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבָד וְעַל הַצַּדִּיקִים אֲמַתִּיִּם אֲשֶׁר אָנוּ נִשְׁעָנִים עֲלֵיהֶם תָּמִיד, בְּכַחַם נִשְׁעַנְתִּי לְצַעֲקֵי אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד, וְלְצַפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ וְלִישׁוּעָתְךָ עֲשֵׂה עִמִּי מַה שְׁתַּעֲשֶׂה, בְּאִפְּן שְׁאֲזַכָּה בְּחַיֵּי חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה וְאַזְכָּה לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁתְךָ הָעֲלִיוֹנָה עַד שְׁאֲזַכָּה לְשַׁבְּעִים פָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה:

תְּקַלּוּ: עֲנֵנִי ה' עֲנֵנִי, עֲנֵנִי אֱלֹהֵי עֲנֵנִי, עֲנֵנִי אָבִי עֲנֵנִי, עֲנֵנִי בּוֹרְאֵי עֲנֵנִי, עֲנֵנִי גּוֹאֲלֵי עֲנֵנִי, וְכוּ' מִלְכִּי וְאֱלֹהֵי יוֹצְרֵי וְקִדּוּשֵׁי עֲנֵנִי מִשְׁמִיעֵי צַעֲקָה הַשְּׁמִיעוּ צַעֲקָתֵנוּ לְפָנֵי שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה מִכְּנִיסֵי דְמָעָה הַכְּנִיסוּ דְמָעוֹתֵינוּ לְפָנֵי מֶלֶךְ מַתְרַצֶּה בְּדְמָעוֹת מִשְׁמִיעֵי אֲנָחָה הַשְּׁמִיעוּ אֲנָחוֹתֵינוּ לְפָנֵי שׁוֹמֵעַ אֲנָחוֹת הַחוּמַל עַל דֵּל חֲמַל עַל דְּלוֹתֵי, וְרֵאָה שְׁפְלוֹתֵי וְאֶרֶךְ גְּלוֹתֵי, וְהַטִּיבָה אַחֲרֵיתֵי, וְהָשִׁב אֶת שְׁבוֹתֵי חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ "הָאִירָה פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדְּךָ אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲתָנוּ סָלָה פְּנִיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וְלַמְדֵנִי אֶת חֻקֶיךָ" רַחֲמָנָא דְעָנִי לְעָנִי עֲנִינָא רַחֲמָנָא דְעָנִי לְתַבִּירִי לְבָא עֲנִינָא רַחֲמָנָא דְעָנִי לְמַכִּיכִי רוּחָא עֲנִינָא רַחֲמָנָא עֲנִינָא רַחֲמָנָא עֲנִינָא רַחֲמָנָא חוּס

רַחֲמָנָא פִּרְק רַחֲמָנָא שְׂזִיב רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָן רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָן
 הַשְׁתָּא בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב "יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
 ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי":

תַּפְּלָה לֹז תַּקְלוֹ: "נַפְשִׁי בְּשִׂאלָתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי הִצִּילָה מִחֶרֶב
 נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי, אֵל תִּעַר נַפְשִׁי" כִּי בָךְ חָסִיתִי
 כִּי אַתָּה תִקְוֹתִי וְאַתָּה אֵילוּתִי "שְׁמֶרָה נַפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי
 חָסִיתִי בָךְ חוֹשָׁה לְעֶזְרָתִי ה' תִּשׁוּעָתִי" תִּיקַר נָא נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ ה'
 אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי יִגְדְּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ, יִהְמוּ וְיִכְמְרוּ רַחֲמֵי
 לְבָבְךָ עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה וְהָעֲלוּבָה מְאֹד מְאֹד, עַל נַפְשִׁי הָרַעֲבָה
 וְהַצְמֵאָה וְהָעֵיפָה מְאֹד, עַל נַפְשִׁי מְרָה כָּזוֹ, נַפְשִׁי הַלְכוּדָה בְּכַבְלֵי
 עֲנִי וּבְרֹזֶל בְּאַלְפִים וּרְבָבוֹת רִשְׁתוֹת וּמַצּוּדוֹת כְּצַפְרִים הָאֲחוּזוֹת
 בַּפֶּחַ, נַפְשִׁי הָעֲשׂוּקָה מְאֹד מְאֹד רַחֲמִים, מְלֵא רַחֲמִים, רוֹאֵה בְּעֵלְבוֹן
 עֲלוּבִים, הַבִּיטָה נָא וּרְאֵה "דְּמַעַת הָעֲשָׂקִים" הַצּוֹעֲקִים וּבּוֹכִים
 וְנֹאנְקִים וְנֹאנְחִים, "וּמִיַּד עוֹשְׂקֵיהֶם כַּח וְאִין לָהֶם מְנַחֵם" בָּכוּ יִבְכוּ
 הַרְבֵּה בְּכֹה וּדְמַעַתָּם עַל לְחֵים רַחֲמָן אֲמַתִּי אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ
 מִשׁוּעַתָּם, וְאֵל תִּשְׁטַם אֲזִנְךָ מִצַּעֲקָתָם, וְאֵל תִּתְעַלֵּם עֵינֶיךָ
 מִדְּמַעַתָּם:

תַּקְלָח: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם "אֱלֹהֶיךָ ה' נַפְשִׁי אֲשָׂא פִּרְשָׁתִי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ
 נַפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֵיפָה לָךְ סָלָה כִּי רָדַף אוֹיֵב נַפְשִׁי דְכָא לְאֶרֶץ חִיתִי
 הוֹשִׁיבֵנִי בְּמַחֲשָׁבִים כְּמִתִּי עוֹלָם וְנַפְשִׁי נִבְהַלָה מְאֹד וְאַתָּה ה' עַד
 מָתִי שׁוּבָה ה' חֲלָצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ כְּסוּם עֲגוּר כִּן
 אֲצַפְצַף אֶהְיֶה כִּיֹּנָה דִּלּוֹ עֵינַי לְמָרוֹם ה' עֲשִׂקָה לִי עֲרִבֵנִי עֲרֹב
 עַבְדֶּךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשִׂקֵנִי זָדִים פִּדְנֵי מִעֲשִׂק אָדָם וְאַשְׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ"
 אָנָּה ה' מִלְטָה נַפְשִׁי מִכָּל תַּאֲוֹת הַגּוֹף וּמַדּוּתֵינוּ הָרָעִים עֶזֶר
 וְהוֹשִׁיעָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הָאֲמַתִּיִּים אֶת נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקמו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְתֵן לָהּ כֶּחַ וּגְבוּרָה מֵאֶתֶדָּהּ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי, שְׂתוּכַל לְהִתְגַּבֵּר
עַל הַגּוֹף וְתִתְגַּבֵּר נַפְשִׁי עַל גּוּפִי, צוּרְתִי עַל חֲמָרִי, עַד שְׂאֲזוּכָה
לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל אֶת הַגּוֹף וְהַחֲמֵר לְגַמְרִי, וְתִתְגַּלֶּה הָאֶרֶת
נַפְשִׁי וְצוּרְתִי הַקְּדוּשָׁה, וְיִמְשַׁךְ עָלַי צֶלֶם אֱלֹקִים, צֶלֶם דְּמוּת
תְּבִנִיתוֹ: